

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

Privilegium XXVIII. Per Monasterio est actio popularis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

ponamus tale feodium, quod per ingressum V. s. falli est acquisitum Monasterio, iterum ingratitudine Praelati non nocet, quia proprius Vafalus feil. Religiosus ex eis persona Monasterium recipit feodium (juxta dicta priv. 9.) non est ingratus. Demum si feodium fuerit datus Ecclesiæ & principaliter intuitu pietatis, sicut olim principes seculares fundatam Episcopatus & Abbatias, non credetur perdi propter ingratitudinem Praeleti, sed quod collatis feudi censetur principali facta in Deum, qui nunquam ingratus est, ut superius de donatione facta Ecclesiæ dictum.

PRIVILEGIUM XXVII.

Tempore interdicti Generalis in Monasteriis possunt privatim celebrari Missæ & divina Officia.

1. Hoc Privilegium etiam aliis Ecclesiis conceditur.
2. Tempore interdicti possunt pulsari campana ad concionem & Angelicam Salutationem.
3. Abbates possunt benedicere & consecrare paramentum Ecclesiastica.
4. Clerici & Religiosi conceditur sepultura Ecclesiastica.
5. Interdicto Clero non consentur interdicti Religiosi.
6. Encharistia potest ministrari Religiosis etiam extra articulum mortis.
7. In anni festivitatibus suspenditur interdictum.

Demum Privilegium alia quoque Ecclesiis comunitate est: ut interdicti tempore in iis possint divina officia celebrari singulis diebus, inquit Pontifex, in almo mater de sent. excom. in 6 in Ecclesiis & Monasteriis Missa celebrentur, & alia divina Officia dicantur, sicut prius submissa tamen voce & Janui clavis, excommunicatis & interdictis exclusis. & campanis etiam non pulsatis. Quod de pulsu campanarum dicitur, de illo intelligitur, quod populus ad divina convocati solent, non autem quod ad concionem vel ad Angelicam Salutationem.

Possunt quoque Abbates tempore interdicti localis benedicere ornamenta Missalis, consecrare calices & campanas &c. dummodo publicè non faciant, sed Janui clavis ut præmissum. Cum hæc non sunt Sacra menta, sed captum ex-

dinata ad Sacramentalia, ut tradit Tambur, de Iure Abb. som. 2. dis. 10. q. 5. in fin.

Item tempore in ericti, liceris de negatur Ecclesiastica sepultura, Clericis tamen & Religiosis, qui interdictum servatur, ea conceditur, quod in te. II. de Pianit. Et remiss. Tamb. d. l. q. 7. n. 2.

Potò si Clericus alicujus Civitatis interdictus sit, hoc interdictum ex communi sententia ad Religiosos non extendit, quia Religiosi versus nomine Clerici in favoribibus, sed non in odio suis, ut cum multis eccl. docet Tambur. d. q. 5. n. 5.

Cætera de interdicto qualiter nimurum co tempore omnia Sacra menta præter Baptismum, Confirmationem & Pœnitentiam, ac etiam Sacramentum Eucharistie solum tamen in articulo mortis (exceptis Religiosis quibus per Privilegia Pontificum indultuim dicitur, ut etiam extra articulum mortis conuictere possint, Tamb. d. l. q. 6. n. 3. & Layman, ubi infra) prohibentur. Item quod in 4. anni festivitatibus scilicet Nativitate Domini, Pascha, Pentecôstes, & Assumptionis B. V. (quibus etiam Martinus V. addidit Feltum Corp. Christi) suspendatur interdictum, & divina Officia publicè celebrare, licet, videantur apud Paulum Layman, in Theol. morib. t. tr. 5. p. 4. c. 2. & alios passim de censuris scribentes.

PRIVILEGIUM XXVIII.

Per Monasterio est actio popularis.

1. Quanam dicitur actio popularis.
2. Vale judicium actum cum procuratore Ecclesiæ non habente Mandatum.

Dicitur actio popularis, quæ cuilibet de populo competit, cum tamen alias nemo recte agat, nisi suè interfit, vel ab alio procurator ad item constitutus sit. Igitur pro Monasterio quilibet ad agendum admittitur, ut v. g. legata exsolvantur, ut ei reddatur quod deberet, prout in famili favori papillorum introductum est, ut quisvis de populo corrum tutores suspectos accuare possit. 5. Ins. de subsp. Tutor, L. nulli, § ult. C. de Ep. & Cler.

Ex quo uiterius etiam istud consequitur, quod sententia lata in favorem Ecclesiæ cum Procuratori illegitimi constituto valcat, Barb.

d.l.n.36 Tiraq. priv. 151. Roman in auth. similiter
C. ad. I. Falc. & Cons. 9. n. 3.

ADNOTATIO.

A D. n. 2. Sed quid, si sententia lata sit contra
Monasterium? Resp. quod quilibet possit
prodere, non autem obesse Monasterio, e. quod
ob gratiam de R. Lin. 6. nisi qui sciente & non
contradicente Monasterio procurator extulerit,
L. qui pastur. f. mand. ita ramen ut & hic Eccl.
testimoniū in integrum concedetur.

*controv. Regul. par. 2, quasim 96, Jacob. Schol.
ad Modest. Pif. q. 129. atque ita conseruandis
ceptu' esse testatur Joann. Köppen de his s. 1.*

Idque multo magis procedat, si explos Ecclesiarum res empta probari posset, quocumque
pupillo^{rum}, tacita hypotheca eorum privilegia
conceditur. *I.* idemque *7. s.* Qui potius in *l.*
sult. Cod. de Servo, *pig. dat.* ita non videtur scire
deneganda quae *Iure minorum* videntur. *c. 1. his
Int. resp.*

Item in bonis administratori sui Ecclesie
tacitam hypothecam exemplo misericordia bona-
Curatoris communiter concedunt DD. q. est.
in c. ex literis V. obligata epi iibi Panor. s. 11. 4.
Pign. Neguzant de pign. 4. membr. 7. pars 2. 12.
cum seq. Käppen. d. n. 25. V. in ejusdem eccl.

Minus dubium est, si Monasterium vel Ecclesia crediderit, ut res alii obligari v.g. domum et horrea &c. reficiatur, ut ab executione militari v.g. proper steturs Reipub. cuiuslibet ad appressione alia violenta bellicis liberantur, tunc enim non tantum pupillo vel Ecclesi, sed cum liber hypotheca privilegia consumunt, quod suis expensis salutem pugnus fecerit, in L. astendit cum se fsi. dñi potior in p*ig.*

Sic Ecclesia vendat tem aliquam, & fidem
pretio habeat, emptoris autem boni subfubst-
tur, & res extet; quanvis foftatis dici pello,
quod fidione brevi manū concurat rest po-
cuna Ecclesiae comparata, qualis Ecclesia
tuam pecuniam ad item emendandū dedidit my
L. Rogatī, 11. ff. de Reb. cred. adeoque porrigit
ram hypothecam habeat, iuxta fupremā dicti
melius ratiōne per restituūtionēm in integrū
consulit Ecclesia vel Monasterium, nam ita
scilicet contractū dominum revertere ad Mo-
naſterium, & pro re vendita vindicari con-
pet, qui autem vindicari futurū est ante Privile-
giis, inquit Ulpianus, in L. si ventris, in boni et
Priv. cred. quod reiſtitutioſis Privilegiis in
pluribus agemus.

PRIVILEGIUM XXIX.

In Processu Edictali & concursu Clericorum præferendum est Monasterium.

- Ex omnibus sententiis Ecclesiae habent Privilegium personale.
 - Probabilitas est preponi hypothecariis.
 - Res ex pecunia Ecclesiae sicut & minoris comparata est eidem tanta obligata.
 - Bona administratoris etiam obligantur Ecclesia.
 - Si Monasterium crediderit in residiendum pignus vel conservandum ex luce communi habet hypothecam privilegiatam.
 - Si Ecclesia vendiderit rem aliquam & fidem de proto habuerit, potest restitucionem in integrum petere & rem vindicare.
 - Qui vindicari praecebat Privilegiatos.

Quod Ecclie & Monasteria p̄cepont
sunt Creditoribus Chygraphariis vulgo
den Current. Schuldnern / licet expressam hy-
pothecam sibi non constituerint, omnes facile
admitunt: Sunt verò multi qui etiam hypothe-
cariis creditoribus antepoant, cum Melonio
2. de Iure Pralat p. 2. n. 15. Beuch. lib. 1. c. 5. ea enim,
inquit, sunt Iuris divini sunt, & ad cultum di-
vinum pertinent, non debent humanis legibus il-
ligari, & multè minus supponit. *i. L. Sancimus C.*
de SS. Eccl. & summa est ratio qua pro Religiose
facit, L. sunt Persona f. de Relig. & sumpt. Eam
que lentiātiva & nos amplectimur, cù quid &
mulieri ratione bonorum dotalium, & siccō Jus
*Praelationis habenib⁹ exp̄lētū comparent Ec-
clesiam Tiraç. prīv. 143. & 158. Everhard. in*
Top. in loco à dote ad Ecclesiam, & in loco à siccō
ad Ecclesiam v. 16. pulchre Franch. & Palq. ac

ADNOTATIO.

AD n. 2. Additio si fucus prefatur hypocrate
quia est causa Principis, ergo magna Ecclesia
quia est causa Dicitur. *Trid. s. 2. c. 20.* ibi: Et
Ecclesia quia Dei sum. Deinde civitas habet pa-
titionem, ergo & Ecclesia, qui prefatur vel filio
rem exquirantur civitatis. *N. s. m. Cade. 33. E-*
clesia.